

نقش کیفیت ثبت اختراع در اروپا تحقیقات و مطالعات انجام شده موسسه ماکس پانک در رابطه با حق مالکیت فکری و قانون رقابت

(تاریخ دریافت ۱۴۰۰/۱۱/۱۵، تاریخ تصویب ۱۴۰۱/۰۵/۱۲)

مترجم: هادی ملک^۱

دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق مالی - اقتصادی

نویسنده: رنو. هیاری

چکیده

با توجه به رشد جوامع و صنایع، روزانه صدها ایده مختلف به ذهن افراد خلاق می‌آید. هر کدام از این ایده‌های تحت شرایط خاصی ممکن است که یک تحول بزرگ در زندگی انسان ایجاد کنند. بسیاری از افراد که به ایده‌های خود ایمان دارند، آن را پس از پیاده‌سازی و تحمل رنج‌ها و سختی‌های فراوان، رها می‌کنند چرا که رقیبانی که امکانات بهتری در اختیار دارند، به راحتی ایده آن‌ها را کپی برداری کرده و آن را به شکل سریع‌تر و بهتر پیاده‌سازی می‌کنند. راه حل جلوگیری از چنین مشکلی، استفاده از حقوق دارنده ثبت اختراع است. در حال حاضر، نه تنها در آمریکا بلکه در اروپا بحث فزاینده‌ای پیرامون کیفیت حق ثبت اختراع وجود دارد. در این مقاله پس از یک مقدمه کوتاه در مورد مسئله‌ی پیچیده‌ی حق ثبت اختراع، به تفاوت‌های فعلی نظام حاکم بر حق ثبت اختراع در اروپا و الزامات قانونی آن پرداخته و مشاهداتی را ارائه خواهیم داد. سپس برخی از راهکارهای ممکن و اقدامات اصاحی را مورد بحث و بررسی قرار خواهیم داد. در ادامه همچنین مکرراً به مشکلات موجود در قوانین ثبت اختراع در آمریکا خواهیم پرداخت چرا که پرداختن به این مسئله در آمریکا ضروری‌تر از نقاط دیگر به نظر می‌رسد. به نظر می‌رسد ما با بررسی‌های خود احتمالاً بتوانیم مزیتها و معایب این قوانین را در اروپا شفاف‌تر ببینیم. در پایان نیز با ارائه چند پیشنهاد نتیجه‌گیری خواهیم کرد.

واژگان کلیدی: ماکس پانک، حق مالکیت فکری، حقوق معنوی، اروپا، ثبت اختراع، حق ثبت

۱. این مقاله ترجمه مقاله دیگری از نویسنده: رنو. هیاری است.

مقدمه

حق ثبت اختراع که با نام‌های سند ثبت اختراع و پتنت نیز شناخته می‌شود، نوعی حق انحصاری است که به مبتکر یک ایده یا مخترع یک روش یا اختراع داده می‌شود تا در برابر هر نوع سواستفاده و ادعای مالکیت جلوگیری کند. این حق معمولاً از طرف نهادهای دولتی و خود دولت یا نهادهایی داده می‌شوند که در سطح یک منطقه جغرافیایی بزرگ مانند کشورها و قاره‌ها رسمیت دارند. یکی از راه‌های آزمایش و اندازه‌گیری حق ثبت اختراع این است که بینیم اختراع به ثبت رسیده چگونه الزامات قانونی را رعایت کرده است. به عبارت دیگر، می‌توانیم کیفیت ثبت را با میزان اعتبار آن در دادگاه تعریف کنیم. بدان معنا که در رقابت با ثبت‌های دیگر در دادگاه از درجه اعتبار بالایی برخوردار باشد. رویکرد دیگر می‌تواند به بررسی کیفیت ثبت اختراع از جنبه‌ی ادعایی آن باشد یعنی موارد و ادعاهایی که اختراع دارد را مورد بررسی قرار دهد. سومین رویکرد نسبت به حق ثبت اختراع از منظر اقتصادی است. از این دیدگاه، کیفیت ثبت در صورتی خوب تلقی می‌شود که شامل اختراعی باشد که بدون انگیزه‌ی حفاظتی ثبت نشده باشد. به همین ترتیب، ثبت بد می‌تواند به ثبتی اطلاق گردد که نباید فاش شود. یا به طور دقیق‌تر، اصطلاح "ثبت یا پتنت بد" بایستی به ثبت‌هایی گفته شود که شامل محصولات یا فعالیت‌هایی هستند که هیچ حقیقت یا معقولی نمی‌تواند آنها را پیدا کند و یا مورد تایید قرار دهد. یک احتمال دیگر استفاده‌ی واژه‌ی "کیفیت حق ثبت" هم برای توصیف ثبت‌های فردی (شفافیت، دقت، اعتبار و غیره) و هم نظام ثبت اختراع مانند (ارتقاء نوآوری در جامعه توسط یک مدل سازمانی مناسب) است. در واقع، لزوماً نیازی نیست که همه‌ی دیدگاه‌های فوق درست باشند چرا که نظرات و دیدگاه‌های دیگری نیز وجود دارد اما ما بایستی همه این دیدگاه‌ها را در این مقاله مورد بررسی قرار دهیم زیرا دارای نکات معتبر و قابل استفاده هستند. به نظر می‌رسد که ثبت اختراع‌های بد کیفیت، ارزش محافظت قانونی ندارند. حتی بدتر اینکه، اگر به فرض هم به این ثبت‌ها محافظت قانونی اعطا شود. ارزش اعطاء شده وجود خارجی ندارد زیرا صاحب ثبت بدون اینکه کمکی به پیشرفت تکنولوژی و رفاه مصرف‌کننده گان کرده باشد دارای یک موقعیت تجاری ممتاز می‌شود. به

هر حال، مسئله ی کیفیت حق ثبت اختراع تنها بخشی از یک مشکل بزرگ هست چرا که قانون ثبت اختراع بیش از محدوده ی وظایف خود را تحت پوشش قرار می دهد- به این ترتیب ما نیز باید جوانب حفاظتی را چند برابر کنیم. اساسا گاهی اوقات اقدامات حفاظتی بیش از حد، تبدیل به یک معضل می شوند چرا که آثار منفی اینگونه حفاظت ها بیشتر از آثار مثبت آن است. با این حال تشخیص آثار منفی حفاظت از آثار مثبت کار ساده ای نیست. آثار محافظت های قانونی بسته به شرایط (مخصوصا آثاری که باعث به وجود آمدن یک نوآوری می شود) غالبا با توجه به حوزه ی فناوری که اختراع جدید در آن اتفاق می افتد متفاوت است. برای مثال، شرایط نوآوری در صنعت دارو سازی جایی که هزینه های اختراع بالا و چرخه ی تولید طواری است تفاوت زیادی با سخت افزار کامپیوتر و ابزار نیمه هادی دارد که در آن هزینه ی نوآوری پایین تر و چرخه تولید کوتاه مدت است. اگر شرایط واقعی در حوزه های مختلف فن آوری متفاوت باشند آثار حفاظت قانونی نیز به احتمال زیاد متفاوت خواهند بود. در نتیجه، منطقی نیست که برای همه ی زمینه های فن آوری از یک نظام حفاظتی یکسان استفاده کرد. بلکه تفاوت حفاظتی نیاز هست. چرا که یک نوع خاص از حفاظت احتمالا می تواند اثر مثبت در یک زمینه ی فن آوری و در زمینه ی دیگر اثر منفی داشته باشد. البته ما اسناد مورد نیاز برای ارزیابی دقیق این تفاوتها را نداریم. با این حال، نسبت به رویکرد یکسان قانون حق ثبت اختراع انتقاد شدیدی داریم.

بخش اول: بررسی ماهیتی موضوع

اگر تمرکز زیادی بر روی تفاوت های موجود در نظام قانون ثبت اختراع شود این مسئله نگرانی هایی را از جوانب مختلف به وجود خواهد آورد. برای مثال یکی از سوال ها و چالش های مطروحه می تواند کیفیت ثبت صورت گرفته باشد. در واقع، اگر چه کیفیت ثبت تحت شرایطی می تواند یک مسئله باشد اما "ثبت های بد" لزوما به خودی خود یک مشکل نیستند. با این حال، از آنجایی که آنها پتانسیل تبدیل شدن به مشکل را دارند لذا کیفیت بد برخی از ثبت ها را نمی توانیم نادیده بگیریم. در ادامه به برخی از مشکلات احتمالی کیفیت ثبت های بد اشاره خواهیم کرد. همانطور که تحقیقات گذشته نشان داده اند، اهمیت اقتصادی

و رقابتی محافظت قانونی از حق ثبت اختراع برای یک سرمایه گذار خاص از جهات مختلف متفاوت و دارای اهمیت است. از جمله می توان به خطرات تقلید از یک اختراع، تجانس حق ثبت و محصول مربوطه، وابستگی به دانش فنی، جایگزین های تکنولوژیکی، احتمال جایگزینی اختراع، سرعت اختراع در یک صنعت، ظرفیت و قابلیت واکنش منطقه ای رقبا اشاره کرد. بنابراین با در نظر گرفتن فاکتورهای اشاره شده مسئله ی کیفیت ثبت اهمیت جزئی پیدا می کند. البته در صورتی که، برای مثال، موضوع ثبت تداخلی با فعالیت های تجاری رقبا نداشته باشد. اگر موضوع ثبت به لحاظ فنی قابل جایگزینی باشد. مسلماً، برای یک رقیب مواجه شدن با حق ثبت دیگری ناخوش آیند است چرا که او باید یک راه حل فنی جایگزین پیدا کند. با این حال، در دراز مدت آثار ثبت هایی که موضوع ثبت جایگزین را محافظت می کنند می تواند به طور کلی اثر مثبتی بر روی اقتصاد ملی داشته باشد. در نهایت، یک یا دو تکنولوژی رقیب برای حل یک مسئله ی فنی می توانند در کنار هم در بازار حضور داشته باشد. بنابراین به عنوان یک اصل کلی، رقابت بین جایگزین های مختلف رفاه مصرف کننده را به ارمغان خواهد آورد. تحت چنین شریطی، اهمیت موضوع کیفیت ثبت نباید بیش از حد بزرگنمایی شود. در مقابل، کیفیت ثبت اختراع خطر تبدیل شدن به یک مسئله را دارد. برای مثال، اگر ثبت اعطا شده به لحاظ فنی موضوع مهمی را پوشش دهد، اگر موضوع ثبت شده قابلیت جایگزینی نداشته باشد یا اگر وجود ثبت اختراع هزینه های تراکنش غیر ضرور را به همراه داشته باشد لذا این هزینه ها می توانند در نتیجه ی باتکلیفی و عدم اطمینان از اعتبار ثبت باشد، الزامات مورد نیاز برای صدور مجوز مسئله ی چالشی و مخصوص شکایت های قانونی اجتناب ناپذیر ولی غیر ضرور به نظر می رسند. به عبارت دیگر، حفاظت قانونی بیش از حد نباید به خودی خود مشکل تلقی شود. مشکلات زمانی پیش می آیند که ثبت های بد آثار منفی به جای می گذارند به خصوص اینکه حفاظت بیش از حد از ورود رقبا به بازارهای خاص جلوگیری کند یا اینکه ثبت های بد به طور کلی جلوی رقابت را گرفته و مانع نوآوری های جدید شود.

بند اول: بررسی موضوع در نظام حقوقی کنونی

در نگاه اول، به نظر می رسد که الزامات قانونی برای حفاظت ثبت اختراع، آستانه ی مناسبی را

برای جلوگیری از ثبت اختراعات بی اهمیت و بد فراهم آورد. ماده ۵۲ (۱) کنوانسیون ثبت اختراع اروپا (EPC)) تصریح می کند که حق ثبت به همه ی نوآوری ها در تمامی حوزه های فن آوری به شرط دارا بودن سه فاکتور (نو و بدیع بودن، داشتن گام ابتکاری و مساعد برای کاربردهای صنعتی) اعطا می گردد. طبق این ماده، برای یک حق ثبت سه تا شرط وجود دارد. نو و بدیع بودن به این معنی است چیزی که مربوط به یک مهارت هنری باشد نو نیست (ماده ۵۴ (۱) EPC) و مهارتهایی که افراد با تجربه، صرفاً به خاطر تجربه ی خود ارائه می دهند لزوماً اختراع تلقی نمی شوند (ماده ۵۶ بند اول EPC). شاید در تئوری بتوان فرض کرد که اگر الزامات قانونی را برای حفاظت ثبت به درستی به کار ببریم مشکلات مربوط به کیفیت ثبت اتفاق نخواهد افتاد. در حقیقت، این فرضیه به طور کامل غلط نیست. احتمالاً اکثر امتیازهای اعطا شده قابل توجه باشند هر چند که تعداد زیادی از درخواست های ثبت اختراع در اروپا رد شده اند. در اواسط دهه ی ۱۹۹۰ حدود ۳۲٪ از درخواست های ثبت شده رد شدند. اگر چه با گذشت زمان درخواست های ثبت اختراع در اروپا چندین برابر شده است اما سرعت اعطای حق ثبت مرکز ثبت اروپا (EPO) برای سالها تغییر نکرده است. در سال ۱۹۹۳ حدود ۰۰۰.۷۰ درخواست ثبت داشتند اما این تعداد تا سال ۲۰۰۷ تقریباً به دو برابر یعنی ۰۰۰.۱۴۰ افزایش یافت. در سال ۲۰۰۵ دفتر اختراع ثبت اروپا حدود ۸۰۰.۵۹ ثبت را انجام داد که طبق انتشارات مطبوعاتی این دفتر، این میزان ۵۰ درصد کاهش را نشان می داد. به نظر جالب می رسد که بدانید میزان اعطای حق ثبت و عائم تجاری در آمریکا (با ۹۵٪ در اواسط دهه ی ۱۹۹۰) به طور قابل توجهی بیشتر از ثبت های دفتر ثبت اروپا بوده است. در اروپا نیز دفتر ثبت اختراعات آلمان (DPMA) ۵۲٪ از درخواست های ثبت بین سال های ۲۰۰۵ تا ۲۰۰۷ را به خود اختصاص داده است. به هر حال، کیفیت حق ثبت تنها با میزان حق اعطا شده قابل اندازه گیری نیست. اگر چنین ثبت هایی پتانسیل سوء استفاده را داشته باشند و باعث از بین رفتن رقابت شوند می تواند حتی درصد کوچکی از اشتباه در حق ثبت اختراع باعث آسیب جدی به اقتصاد ملی شود. در نتیجه، ما باید فرض کنیم که آستانه ی ممانعت از ثبت های بد و کم اهمیت به طور کلی ابزار مناسبی برای دستیابی به نتیجه دلخواه در همه موارد نیست. به ناچار، تعدادی از

ثبتهای بد ممکن است که اتفاق بیافتند. اساساً همانطور که در با اشاره شد می‌توانیم بگوییم که دو مرحله‌ی ضروری برای بررسی یا امتحان اختراع، تعیین وضعیت نوآوری در زمان تشکیل پرونده و ارزیابی قطیعت یا غیر قطیعت نوآوری در فرد مورد نظر است. واضح است این دو مرحله به طور متفاوت توسط آزمون گیرنده صورت می‌گیرد. وضعیت نوآوری در زمان تشکیل پرونده می‌تواند مشخص شود. اگر آزمون گیرنده کارهای خود را به درستی انجام دهند، حداقل به لحاظ تئوری همه‌ی آنها به نتیجه یکسان دست خواهند یافت. نتایج امتحان می‌تواند به صورت عینی مشخص شود. عدم قطیعت، از طرفی به طور کامل قابل تعریف نیست بلکه آن بستگی به ارزیابی دارد. اگر دو تا آزمون گیرنده روی یک موضوع اجماع داشتند به احتمال زیاد آنها خط مرزی یکسانی را ترسیم خواهند کرد. البته، موارد شفاف احتمالاً به طور هماهنگ توسط چندین آزمون گیرنده مورد ارزیابی قرار می‌گیرند اما حتی در این حالت نیز درصد پرتی بی‌اهمیت وجود دارد. اگر این درصد بی‌اهمیت را به این مفهوم بگیریم که حق ثبتی اعطا نشده ولی می‌توانست اعطا گردد مشکل خود به خود حل می‌شود چرا که متقاضی به احتمال زیاد درخواست تجدید نظر خواهد کرد اما اگر بی‌اهمیتی یا پرتی را به این مفهوم قلمداد کنیم که حق ثبتی به کسی اعطا شده که نباید اعطا می‌شد به همان صورت مشکل ضروری پیش نخواهد آمد. همانطور که دیدیم ثبتهای بد و بی‌اهمیت به خودی خود آسیبی به رقابت و نوآوری وارد نمی‌کنند مبادا تحت شرایطی که در با اشاره شد. می‌توانیم نتیجه بگیریم که یک امتحان از وضعیت نوآوری و خاقیت موجود احتمالاً به خاطر شرایط مقایسه‌ای موجود محکوم به کار آمدی است اما امتحان عدم قطیعت یا موفقیت آمیز نخواهد بود و یا بازده کافی را نخواهد داشت. در واقع، نظام کنونی حق ثبت، مشکلات بررسی و امتحان را نادیده نگرفته است. مواد ۹۹ تا ۱۰۵ کنوانسیون ثبت اروپا یک سیستم مخالفت مفصلی را ارائه داده است که شامل رعایت الزامات قانونی، نو و بدیع بودن و گام ابتکاری است. به عنوان یک اصل، می‌توانیم بگوییم این سیستم مخالفت، اجازه تصحیح تصمیمات غلط را می‌دهد. با این حال، سوالی که مطرح می‌شود این است که آیا سیستم حاکم بر قانون مخالفت فعلی به اندازه کافی بازدهی دارد؟ موضوع این است که آیا شرکت کنندگان در

بازار به میزانی که این سیستم واقعا مانع ثبت‌های بد یا بی اهمیت شود به این سیستم رجوع می کنند. در واقع، حدود ۲.۵ درصد از ثبت‌های اعطا شده توسط دفتر ثبت اروپا در سال ۲۰۰۷ به چالش کشیده شدند. همچنین ۳۰۰.۳ اختراع ثبت شده با مخالفت‌هایی روبرو شدند و آزمون گیرنده‌ها مجدداً روی ۷۵۰.۲ پرونده تصمیم‌گیری کردند. ۵.۳۱٪ از مخالفت‌ها رد شدند. در ۳.۳۸٪ پرونده‌ها، ثبت‌های انجام شده ابطال شدند. ۲.۳۰٪ از ثبت‌ها نیز اصاحیه خوردند. عاوه بر این، می‌توانیم فرض کنیم که در صورت پیگیری ثبت‌های زیادی در دادگاه باطل خواهند شد. البته ما آمار دقیقی نداریم. به طور خاص، حق ثبت اعطا شده توسط دفتر ثبت اروپا (EPO) تنها در دادگاه‌های بین‌المللی قابل پیگیری است اما به خاطر هزینه‌های زیاد دادگاه می‌توان گفت که تمام ثبت‌های بد قابل پیگیری در دادگاه نیستند تنها ثبت‌های مهم در دادگاه پیگیری می‌شوند. بنابراین، می‌توان نتیجه گرفت که میزان ثبت‌های بی‌اهمیت و بد می‌تواند بالاتر هم باشد. با این حال، احتمالاً نمی‌توان نتیجه‌گیری کلی و زیادی از این مسئله کرد. حداقل می‌توان این موضوع را مطرح کرد که آیا این اعداد و ارقام می‌توانند ثابت کنند که نظام‌های مخالف و دادرسی به اندازه کافی بازدهی ازم برای جلوگیری از ثبت‌های بد را دارند یا نه. سوال مهم این است که آیا نظام ثبت کنونی جایی برای دخالت طرف سوم را در طراحی خود پیش‌بینی کرده است؟ به این مفهوم که اگر ثبتی آثار منفی بر روی رقابت و نوآوری داشته باشد طرف سوم بتواند اقدامی را انجام دهد. احتمالاً اقدامات چینی در صورتی انجام خواهد گرفت که آثار مثبت برای رقیب بیشتر از آثار منفی باشد. در واقع، یک نوع عدم تعادل به وجود می‌آید. چرا که در سیستم مخالفت کنوانسیون ثبت اروپا هر طرفی باید خود هزینه ازم در دادگاه را متقبل شود. تنها برای رعایت عدالت اجازه تقسیم بندی هزینه داده شده است. (بند ۱۰۴ کنوانسیون ثبت اروپا). عاوه بر هزینه ۶۷۰ پوندی برای مخالفت، آنها همچنین باید دستمزد و کا که تقریباً ۵۰۰ تا ۵۰۰.۵۰۰ پوند هست را نیز متقبل شوند. البته احتمالاً مزایایی هم برای طرف مخالف در پی خواهد داشت اما منفعت شخصی آنها در مقایسه با مجموع آثار مثبت ثبت برای رقبا کمتر خواهد بود. تحت چنین شرایطی و با این نگاه که فرآیند یک شکایت و مخالفت تا دو سال طول می‌کشد به سختی می‌توان سیستم حاکم بر قانون ثبت را

کارآمد قلمداد کرد. عجیب نیست که میزان مخالفت‌ها از ۲.۶ درصد در سال ۱۹۹۷ به ۲.۵ درصد در سال ۲۰۰۷ کاهش داشته است. در نتیجه، سادگی است که باور کنیم ابزار قانونی مناسبی داریم که از ثبت اختراعات بد و بی‌اهمیت جلوگیری خواهد کرد.

بخش دوم: بررسی راه‌های موجود در درون نظام ثبت اختراع

اگر حق ثبت اختراع به اشتباه اعطا شود، عمدتاً به دایل اشتباهات بشری است تا ضعف در سیستم قانونی. در نتیجه، آشکار است که بحث در مورد راه‌های احتمالی بایستی روی رفتارهای طرفین تمرکز کند. به عبارت دیگر، نقطه‌ی شروع بایستی شناسایی انگیزه‌های مثبت و منفی طرفین به منظور حرکت در چهار چوب سیستم است. طرفین شامل متقاضیان، آزمون‌گیرنده‌ها، داوران، رقبا و مصرف‌کنندگان می‌شود. اینکه آزمون‌گیرنده‌ها در ابتدا چگونه عمل می‌کنند وابسته به دفتر ثبت می‌باشد. در ادامه ما در ابتدا رویکردهای متفاوت برای بهبود کیفیت ثبت اختراع با اعمال تغییرات سازمانی در دفتر ثبت خواهیم پرداخت. سپس به برخی از تغییرات در روند آزمون‌گیری می‌پردازیم. عاوه بر این، ما احتمالات کاهش انگیزه‌های متقاضیان در تشکیل پرونده برای ثبت‌های بد و افزایش انگیزه برای رقبا و شرکت افراد در فرآیند امتحان و سیستم مخالفت بعد از اعطای حق توسط دفتر ثبت اروپا بررسی خواهیم کرد.

۱. سازمان دهی دفاتر ثبت اختراع

(a) ملاحظات عمومی

پیشنهادی‌های زیادی در مورد نحوه‌ی تغییر سازماندهی دفاتر ثبت اختراع وجود دارد. آنچه که تقریباً همه‌ی آنها در آن مشترک هستند این است که تحقق چنین چیزی بستگی به حمایت مالی از دفتر مربوطه دارد. اما صرف هزینه بیشتر فقط برای بررسی و امتحان ثبت به معنی خرج کردن پول تنها در یک نقطه است به فرض که ما نمی‌خواهیم بودجه ازم را از کارهای مهم مانند سامتی و آموزش منحرف کنیم. بنابراین پیدا کردن حمایت مالی بیشتر برای بررسی و امتحان ثبت به مفهوم افزایش تعلیق ثبت یا افزایش هزینه‌ی تشکیل پرونده ثبت می‌باشد. با این وجود، توجه به گزاره‌های زیر ارزشمند می‌باشد چرا که در نهایت همه‌ی آنها منجر به صرفه‌جویی در هزینه خواهد شد. در حال حاضر، اگر کسی پرونده‌ای را برای ثبت اختراعی در

مرکز ثبت اختراع اروپا تشکیل دهد. زمان تعلیق و انتظار برای امتحان و بررسی اختراع تقریباً ۵.۳ سال می باشد (۴۴ ماه در سال ۲۰۰۶). به خاطر افزایش درخواستها برای ثبت طی سالهای گذشته، زمان انتظار حتی بیشتر هم شده است. انتظار و تعلیق بیشتر اختراع به معنی باتکلیفی قانونی برای متقاضی و حتی برای رقباست که می تواند به تاخیر در معرفی محصول در بازار منجر شود. اثر منفی دیگر می تواند کاهش کیفیت ثبت باشد که ناشی از زمان صرف شده برای بررسی و امتحان به خاطر فشردگی درخواستها در دفاتر ثبت باشد آخرین اثر منفی نیز می تواند هزینه های غیر ضروری باشد. در نگاه اول، ساده ترین راه حل استخدام آزمون گیرنده های بیشتر برای ارزیابی ثبت هاست. مخصوصاً در زمینه های پیچیده مانند صنایع نیمه هادی، بیوتکنولوژی و نانوتکنولوژی. اما این پیشنهاد نه تنها هزینه ی زیاد به دنبال خواهد داشت بلکه استخدام آزمون گیرنده های جدید نیاز به آموزش و کسب تجربه در دفتر اختراع دارند که نیاز به زمان دارد. به هر حال به نظر می رسد در اصل هیچ راهی برای مقابله با شمار زیاد درخواست ها وجود ندارد. به همین ترتیب، باید در نظر داشته باشیم که آیا با صرف هزینه بر روی آزمون گیرنده های جوان و بهبود شرایط آموزشی این افراد مسئله حل می شود، مخصوصاً در زمینه های قانونی که آزمون گیرنده های جوان تجربه ازم را ندارند. در دفتر ثبت اروپا، یک آزمون گیرنده ی بالقوه بایستی مهندسی یا علوم طبیعی خوانده باشد نه قانون. علاوه بر این، آزمون گیرنده های ارشد به خاطر تجاربشان تاثیر گذاری بیشتری در نحوه ی داوری ثبت ها برای دفاتر دارند. این آزمون گیرنده ها نه تنها برای گرفتن آزمون در دفاتر ثبت ضروری هستند بلکه از آنها برای آموزش آزمون گیرنده های جوان و کم تجربه استفاده می شود. با این وجود، حداقل در دفتر ثبت اختراعات امریکا (USPTO) و حتی دفاتر دیگر، آمار بالایی از جایگزینی آزمون گیرنده های با تجربه وجود دارد که این منجر به کاهش کیفیت آزمون ها می شود. USPTO تصریح کرده برای یک آزمون گیرنده ی بی تجربه پنج تا هفت سال زمان نیاز هست تا تجربه کافی کسب کند. دلیل رفتن نیروهای باتجربه غالباً پیشنهاد های خوب مالی است که شرکت های دیگر به آنها می دهند. بنابراین، افزایش حقوق احتمالاً باعث حفظ نیروهای با تجربه شود. میتوان گفت که خدمات دفاتر ثبت بیشتر تبدیل به یک شغل

گشته تا یک گام برای عملکرد شخصی افراد. بهتر است که با ارائه مشوقهایی افراد باتجربه را حفظ کرد البته باید در نظر داشته باشیم که آنها نیز از تجربه و مهارت کافی داشته باشند که در اختیار کارکنان جوان بگذارند. عاوه بر این دفاتر ثبت می توانند در پایگاههای اطاعتی بهتر برای جستجوی نوآوری‌های جدید سرمایه گذاری کنند به خصوص در زمینه ی فن آوری‌های جدید مانند فن آوری نانو و دیگر موضوعات قابل ثبت از جمله نرم افزار در آمریکا و بیوتکنولوژی. از انجایی که جستجو در این زمینه ها با فقر منابع روبرو است لذا بعضی از مخترعان با نوآوری‌های غیر قابل ثبت سعی می کنند با پنهان کردن بخشی از اطاعات فرایند ثبت را سرعت ببخشند. بنابراین در نتیجه ی این پنهان کاری، احتمال تصمیم گیری اشتباه توسط آزمون گیرنده وجود دارد. یک پیشنهاد دیگر برای بهبود کیفیت ثبت اختراع در آمریکا استفاده از چندین آزمون گیرنده برای قضاوت نوآوری ها است. مانند اروپا که در دفاتر ثبت اختراع واحدهای آزمون وجود دارند که مسئول آزمون گیری و بررسی درخواست ثبت اختراع اروپایی ها است که متشکل از سه آزمون گیرنده واجد شرایط است (ماده ۱۸ بند ۱). EPC اگر چه، به طور معمول هر عضو واحدهای آزمون، بر روی یک بخش خاص تمرکز دارد این بدان معنا نیست که کار او تنها محدود به این است بلکه همه اعضا در تصمیم گیری کلی مسئول هستند. باید بررسی کرد که آیا این واحدهای آزمون می توانند با همکاری بیشتر تقویت گردند.

(b) افزایش مشوق‌های حمایتی از آزمون گیرنده ها به منظور انجام کار درست باید به این نکته توجه داشت که آیا آزمون گیرنده ها به اندازه کافی مشوقهای مالی دریافت می کنند تا به درستی کار خود را انجام دهند. نگرش روانی آزمون گیرنده ها بایستی مورد توجه باشد. بنابراین، باید به خاطر داشته باشیم که برای یک آزمون گیرنده قبول کردن یک ثبت بسیار راحت تر از رد کردن آن است چرا که رد کردن یک ثبت، به معنی کار بیشتر است. برای مثال، در دفتر ثبت اروپا EPO (غالباً به درخواست متقاضیان) قبل از آزمون گیری توسط واحد آزمون، مرحله ی رسیدگی شفاهی وجود دارد. عاوه بر این، آزمون گیرنده برای تایید و اعطای حق ثبت بایستی یادداشت برداری کند. در هر صورت، می توان گفت که تا به حال برای

هیچ یک از این کارها تشویق‌های مالی وجود نداشته است. اما با معرفی سیستم ارزیابی بهره وری آزمون گیرنده ها PAX تغییراتی از سال ۲۰۰۷ به وجود آمد. این تغییرات بر روی ارزیابی کار آزمون گیرنده ها تمرکز دارد. طبق سیستم PAX بهره وری هر آزمون گیرنده به این صورت محاسبه می شود. بهره وری ($6.0 =$ ضربدر تعداد جستجو ها - 4.0 ضربدر تعداد اقدامات نهایی) تقسیم بر زمان جستجو و آزمون گیری. همانطور که قبلاً نیز اشاره شد اعطای ثبت راحت تر از رد کردن آن است چرا که زمان ازم برای قبول ثبت کمتر از رد کردن آن است. مطمئناً سیستم جدید یک گام رویه جلو در مسیر درست است که می تواند دلیلی برای کاهش ثبت ها در سال ۲۰۰۷ نسبت به سال ۲۰۰۶ باشد. با این وجود، ما بایستی بازدهی این سیستم را در بلند مدت ببینیم. از آنجایی که آزمون گیرنده ها اکنون مشوقهای زیادی برای رد کردن ثبت ها دارند لذا نگرانی جدید این است که مبادا اختراعی که صاحبیت اعطای ثبت دارد رد شود. بنابراین، یک درخواست تجدید نظر موفق توسط درخواست کننده نه تنها به این معنی است که آزمون گیرنده دچار اشتباه شده است بلکه به معنی صرف زمان بیشتر توسط دفتر مربوطه خواهد بود. حتی اگر این سیستم مفید باشد، ما باید کماکان به فکر بهبودی سیستم و اعطای تشویقهای دیگر برای آزمون گیرنده ها باشیم تا آنها کار خود را به درستی انجام دهند. پیشنهاد دیگر می تواند استفاده از یک سیستم ردیابی برای مشخص کردن میزان اشتباهات گروه آزمون گیرنده ها و واحدهای آزمون در دفتر ثبت اروپا EPO و دفتر ثبت آمریکا USPTO است. سیستم ردیابی می تواند ضمن فراهم کردن زمینه ی ارزیابی درصد ثبت‌های اعطا شده توسط آزمون گیرنده ها مشخص می کند که آیا ثبتی در دادگاه و آزمون مجدد معتبر است یا نه. از طرفی هم باعث تشویق گروه داوری و آزمون گیرنده ها بی که میزان اشتباهات آنها کمتر از متوسط باشد می شود. با این حال، باید در نظر داشته باشیم که این احتمال وجود دارد که چنین سیستمی نسبت به همه ی آزمون گیرنده ها منصف نباشد. برای مثال، می توان به آزمون گیرنده‌هایی که تازه کار و بی تجربه هستند یا آنهایی که موضوع آزمون گیری آنها پیچیده باشد و به زمان زیادی نیاز داشته باشد اشاره کرد. نابرابری می تواند باعث سرخوردگی آزمون گیرنده شده و در نهایت منجر به کیفیت بد ثبت باشد.

۲. بهبود فرآیند آزمون ثبت باید به این نکته توجه داشت که آیا می توان تغییری را در روند کنونی آزمون ایجاد کرد که باعث بهبودی کیفیت ثبت شود.

(a) افزایش زمان آزمون

یکی از راههای جلوگیری از انجام ثبت های بد و بی اهمیت می تواند افزایش زمان آزمون گیری باشد و به عبارتی صرف زمان بیشتر بر روی جستجو در رابطه با تاریخچه ی ثبت است. بنابر این هر چه جستجو در رابطه با سابقه ی نوآوری بیشتر باشد بهتر می تواند در مورد رد کردنش تصمیم گرفت. در حال حاضر، میزان زمانی که یک آزمون گیرنده در دفتر ثبت آمریکا (USPTO) صرف داوری یک ثبت می کند نامشخص است اما به طور متوسط بین ۸ تا ۳۰ ساعت می باشد. این زمان در دفتر ثبت اروپا (EPO) برای هر پرونده در سال ۲۰۰۷، ۹.۱ روز می باشد تقریباً مشابه به نظر می رسند. البته، این زمانی معنی دار است که آزمون گیرنده ها از امکانات جستجوی خوب برخوردار باشند و آزمون گیرنده ها می توانند به خاطر جستجوی زیاد به منابع زیادی دسترسی پیدا می کنند. می توان گفت که با تکنولوژی توانایی جستجوی آزمون گیرنده ها را افزایش داده است و باعث کاهش زمان جستجو شده است. اما تقریباً شمار ثبت های که از جستجوی تاریخچه ی اختراع استفاده کرده اند از سال ۱۹۷۶ دو برابر شده اند مخصوصاً برای رشته های جدید جستجو در اینترنت در رابطه با تاریخچه ی اختراع بسیار ضروری است.

(b) افزایش الزامات قانونی برای اختراع

رویکرد دیگر برای بهبود کیفیت ثبت ها احتمالاً تغییر در تفسیر قانون است. به خصوص اینکه، این تغییر می تواند در افزایش الزامات "گام اختراعی" در قانون ثبت اروپا (ماده ۵۲ (EPO ۱)) یا "عدم شفافیت" در قانون آمریکا (۳۵) (۱۰۳) U.S.C. § جلوه کند. مشخصاً تفاسیر مختلف از این الزامات در دفاتر وجود دارد که بازتاب این قوانین در میزان ثبت های به انجام رسیده مشاهده می شود. همانطور که قبا اشاره شد، تفاوت فاحشی بین ثبت های اعطا شده بین دفاتر اروپا و آمریکا وجود دارد که البته به دایلی نظیر اختاف در قابلیت ثبت است. با این حال، این نشان می دهد که نه تنها کیفیت ثبت می تواند در آمریکا یک مشکل بزرگ قلمداد شود بلکه

تفسیر متفاوت از قوانین به نظر در این کشور امکان پذیر است. البته سیستم آمریکا می تواند تا حدی انعطاف پذیر تر از این هم باشد. برای مثال، قانون ثبت نسبت به یک درخواستی می تواند طوری تفسیر شود که ثبت اعطا شده می بایست رد می شد. با این حال، از طرفی این مسئله قابل بحث هست که آیا با تغییر در تفسیر قانون، کل سیستم ثبت قابل بهبودی است یا اینکه این تغییرات باعث انحراف و کندی در نوآوری ها خواهد شد. علاوه بر این، افزایش الزامات قانونی برای "گام اختراع" و کاهش میزان اعطای ثبت، دلخواه شورای اجرایی نیست مانند دفتر EPO که یک سازمان ثبت اروپا و متشکل از نمایندگان از دولت های طرف قرار داد است. همانطور که کشورهای عضو ممکن است نیمی از هزینه های ثبت مجدد را حفظ کند. (EPC, OJ EPO ۱۹۸۴, ۲۹۶) (Art ۳۹ (۱)) از طرف دیگر یک قانون استاندارد از "عدم شفافیت" یا "گام اختراعی" می تواند حق ثبت را دقیق تر کند.

c) محدود کردن دامنه ی ادعاهای اختراع

ثبت اختراع حقیقی است که از سوء استفاده های احتمالی مانند فروش و استفاده غیر قانونی از یک نوآوری حفاظت می کند. میزان محافظت قانونی توسط شرایطی که اختراع ادعا می کند تعیین می شود (ماده ۶۹ بند ۱. EPC) هر چه که ادعاها گسترده تر و بی انتها باشند به همان صورت رفتارهای رقبا نیز نامعین خواهد بود. ادعاهای گسترده می توانند رقبا را از سرمایه گذاری بر روی تحقیق و توسعه بازدارند و این مسئله می تواند جلوی پیشرفت تکنولوژی را بگیرد. این موارد می توانند به اعطای حق امتیازهای غیر ضرو ختم شوند. بنابراین، پیشنهاد دیگر برای بهبود کیفیت ثبت این است که آزمون گیرنده ها بایستی بیشتر بروی دامنه ی ادعاهای اختراع توجه کنند. لذا ثبت اختراعات بایستی زمان اعطای امتیاز بیشتر مورد دقت باشند.

d) طبقه بندی درخواست های ثبت بر اساس هزینه های اجتماعی

ما همچنین می توانیم درخواست های ثبت اختراع را با توجه به هزینه های اجتماعی طبقه بندی کنیم. در خواستهایی که باعث به وجود آمدن هزینه های زیادی می شوند بایستی با دقت بیشتری بررسی شوند. هر چند که به لحاظ تئوریک انجام بررسی های دقیق توسط دفاتر ثبت

محتمل به نظر می رسد اما ظاهراً آنها با مشکلاتی هم مواجه هستند. اول اینکه، در زمان تشکیل پرونده تشخیص اینکه کدام درخواست هزینه ی بیشتری در پی خواهد داشت دشوار است. بیشتر اوقات حتی خود مخترعین هم نمی توانند تشخیص دهند که اختراع آنها چقدر هزینه در پی خواهد داشت چرا که دفاتر در مرحله ی اول فقط به تشکیل پرونده می پردازد. عاوه بر این، نحوه ی برخورد با درخواستها به طور متفاوت سخت می باشد چرا که در اساسنامه هیچ معادلی برای آنها وجود ندارد.

(e) برون سپاری برخی از آزمون های ثبت

پیشنهاد دیگر به عنوان یک رویکرد جدید برای بهبودسازی کیفیت ثبت، انتقال و واگذاری جستجوی "ایده ی اولیه" طرحها از دفاتر ثبت به منابع بیرونی است. به خصوص در زمینه های نوظهور که آزمون گیرنده های دفاتر تجربه ی کافی ندارند. دفتر ثبت آمریکا (USPTO) برنامه ی آزمایشی را در سال ۲۰۰۵ برونسپاری جستجوی "ایده اولیه" برای درخواستهای معاهدی همکاری اختراع بین المللی انجام داد. شاید این مدل مورد توجه EPO و دیگر دفاتر ثبت قرار گیرد چرا که این پیشنهاد در پارلمان اروپا مورد بحث قرار گرفت.

۳. کاهش انگیزه متقاضیان ثبت اختراع برای بایگانی تقاضانامه های ثبت اختراع

همچنین نگرش روانی متقاضی بسیار حائز اهمیت است. با توجه به این واقعیت که متقاضیان ثبت مشخصاً اشخاص حقوقی سود دهی هستند، آنها نگرانی ای بابت منافع عمومی ندارند و البته نیازی هم نیست که داشته باشند. چنین رفتاری باید در اقتصاد آزاد پذیرفته شود، با این حال درک و خوانش راسته لیبرال، قانونگذار را ملزم می کند که قوانین خاصی را برای ارتقاء منافع عموم در مسائل مهم وضع نماید. این قوانین بایست متقاضیان را از بایگانی مواردی دلسرد کند، مواردی که از دید منافع عامه نباید ثبت گردند. با این حال حقیقت چیز دیگری ست. اتفاقی بدتری که ممکن است برای متقاضی بیفتد این است که اجازه ی ثبت اختراع داده نشود. متعاقباً به همان میزان که هزینه های اداری حاصله را می پردازد، می تواند تا جایی که می تواند تقاضاهای ثبت بیشتری را بایگانی کند. او هرگز مجازات نخواهد شد، اما شاید روزی از این مسئله سود برد و آن زمانی ست که درصد مشخصی از ثبت های کم اهمیت و ضعیف از

دستش برود یکی از راه‌های جلوگیری از بایگانی ثبت اختراع‌های ضعیف و بی اهمیت می تواند افزایش هزینه‌های بایگانی باشد تا بدین وسیله خود متقاضیان سرمایه گذاری‌هایی که به طور بالقوه کم سودترند را کنار بگذارند.

۴. افزایش انگیزه ی رقبا به منظور تشریک مساعی آنها در فرآیند آزمون یا بررسی رقبا طرف‌هایی هستند که احتمالاً پیرامون تاریخچه ی اختراع بسیار می دانند و اغلب اولین کسانی هستند که از عواقب یک ثبت اختراع بد یا بی اهمیت متضرر می شوند. بنابراین اگر قصد داریم کیفیت ثبت اختراع را بهبود بخشیم باید انگیزه ی رقبا را برای شرکت در روند آزمون ارتقاء دهیم.

(a) بهبود گسترش اطاعات

یک پیشنهاد برای ارتقاء کیفیت ثبت اختراع در چنین شیوه ای این است که رقبا را وارد پروسه کنیم. این کار با مطلع سازی آن تا حد امکان در خصوص تقاضاهای ثبت اختراع معوق یا ثبت اختراع‌های اعطا شده صورت می گیرد. سپس رقبا - یا حتی هر شخص ثالث دیگری - باید اجازه ی تسلیم تاریخچه ی اختراع را داشته باشند. رقبا ممکن است تاریخچه ی اختراع را تسلیم اداره ی ثبت اختراع کنند که این اداره از آن غافل است، یا به دلیل اینکه این متن راجع به اختراع نیست یا منتشر نشده است. حتی ممکن است رقبا تجربیات زیادی در زمینه‌های خاص ثبت (اختراع) شدنی داشته باشند و بتوانند زمان ازم برای آزمون را کاهش دهند. از سوی دیگر، ممکن است رقبا از سیستم سوء استفاده کنند، برای مثال با تاخیر در تسلیم تاریخچه ی اختراع. اگر چه این مشکل را میتوان با قرار دادن یک ضرب الاجل خاصی مبنی بر تسلیم تاریخچه ی اختراع مرتفع کرد، اما نمی توانیم این احتمال را کنار بگذاریم که رقبا سیستم را برای دستیابی به اطاعات محرمانه مورد سوء استفاده قرار خواهند داد و به موجب آن انگیزه ی ثبت اختراع را کاهش می دهند.

(b) افزایش انگیزه برای اعتراض و اقدامات دادگاهی

همانطور که قبا ذکر شد سیستم مخالفت، برای رقبا جذابیت خاصی ندارد. حتی گاها نبود تشویق‌های انگیزشی برای مخالفان بعد از اینکه زمان مخالفت به اتمام می رسد تبدیل به یک

مشکل بزرگتر هم می‌شود. زمان مجاز مخالفت برای هر ثبتی توسط EPO نه ماه تعیین شده است. به دنبال لغو حق ثبت، شاکی باید تحمل بالای هزینه دادخواهی را داشته باشد چرا که هر دادخواستی ۵۰.۰۰۰ تا ۵۰.۰۰۰ هزار پوند هزینه دادرسی دارد که برای یک شکایت معمولی بسیار سنگین است. از نظر قانون مدنی کشورها، برای مثال در آلمان (ZPO) شاکیان نه تنها باید هزینه‌های خود را بپردازد بلکه باید هزینه طرف برنده و دادگاه را نیز بپردازد. عاوه بر این، احتمال اینکه از او هم به خاطر ضرر و زیان وارده شکایت شود وجود دارد. به هر حال، در جریان شکایت از امتیازی، شاکی یا باید مطمئن باشد که برنده می‌شود. یا اینکه پشت شکایت وی انگیزه مالی قوی وجود داشته باشد. جای شگفتی نیست که اعتبار تنها ۱٪ از اختراعات به ثبت رسیده در دادگاه به چالش کشیده شده است. به نظر می‌رسد تعدی به یک حق ثبت راحت تر از به چالش کشیدن آن باشد. حتی اگر صاحب اختراع از فرد متجاوز شکایت کند، فرد متجاوز به عنوان مدافع نسبتاً در یک شرایط راحت تری قرار دارد.

۵. افزایش مشوق‌ها برای عموم و طرفهای دیگر برای شرکت در آزمون ثبت اختراع مشوقهای مالی برای عموم برای شرکت در آزمون ثبت اختراع باید افزایش یابد. غالباً در جامعه افراد باتجربه‌ای پیدا می‌شوند که به لحاظ مهارت و تجربه در درجه‌ی بالاتر از آزمون گیرنده‌های دفاتر قرار دارند. بنابراین تشویق این افراد برای شرکت در آزمون‌های ثبت اختراع می‌تواند به کیفیت ثبتها کمک شایانی کند.

a) سیستم‌های پاداش محور

در دادخواهی‌های دفتر ثبت اروپا، به دنبال انتشار درخواست ثبت اختراع اروپا، هر کسی یا طرف سومی می‌تواند مشاهداتی را در رابطه با قابلیت ثبت اختراعی ارائه دهد. بنابراین به طرفهای سوم اجازه داده می‌شود "دانش یا ایده‌ی اولیه" را به دفاتر ثبت ارائه دهند. برای انجام چنین کاری انگیزه و تشویق نیاز هست. البته در حال حاضر نه تنها تشویقی وجود ندارد بلکه طرف برای هر اقدامی هزینه‌ای هم بپردازد. یکی از راه‌حلها می‌تواند ارائه مشوقهایی برای مراجعین و افرادی که اطاعات را در اختیار دفاتر ثبت قرار می‌دهند و کمک می‌کنند که ثبتی قبول یا رد شود باشد. این تشویقها زمانی می‌توانند کارآمد باشند که برای مثال آگهی

در رابطه با یک ثبت منتشر شود و از افراد آگاه خواسته شود که اطاعات و منابع مربوط به آن را در اختیار دفاتر قرار دهند. بنابراین افراد در صورت ارائه اطاعات مهم و اولیه در رابطه با نوآوری مورد نظر به رد شدن آن کمک خواهند کرد که برای این کار پول دریافت خواهند کرد. علاوه بر این، سیستم‌های پاداش محور به کیفیت ثبتها تاثیر مثبت خواهند گذاشت چرا خود داری افراد از ارائه اطاعات مهم و بکر می تواند منجر به ثبت‌های بد و بی اهمیت شود.

(b) مدل داوری تخصصی (peer review)

برای اطمینان از اینکه تمامی افرادی که در آزمون گیری اختراعی شرکت می کنند جزو افراد متخصص و ماهر در آن زمینه هستند ما باید از سیستم سنتی داوری تخصصی استفاده کنیم. کارکرد کلی این روش به این صورت می باشد که مقاله یا درخواست به یک داور مستقلی که در زمینه ی خاص متخصص است فرستاده می شود و از او خواسته می شود که نظر خود را در اختیار آزمون گیرنده قرار دهد. با به کار بردن چنین سیستمی می توان اطمینان حاصل کرد اطاعات اولیه ازم دربارۀ یک نوآوری صحیح بدست آمده است. البته باید توجه داشت که این مدل می تواند به سوء استفاده بعضی افراد منجر شود چرا که اطاعات اولیه آن زودتر از موعد فاش می شود بنابراین احتمال سرمایه گذاری بر روی تحقیق و توسعه را کاهش می دهد.

(c) مدل داوری باز یا عمومی

این مدل مانند یک پروژه ی ویکی پدیا می تواند جایگزین مناسب برای مدل بالا باشد. تعداد شرکت کننده ها با پیشرفت اطاعات و ارتباطات می توانند تاثیر مثبت در ثبت ها داشته باشند. این مدل می تواند به این صورت کار کند که در خواست ثبت به صورت آنلاین و اینترنتی به مدت محدود برای کاربران منتشر می شود و به این ترتیب کاربران به داوری آن می پردازند. از جمله مواردی که آنها می توانند اشاره کنند به میزان ادعای اختراع، دانش اولیه و ارائه ی نظر در مورد ثبت می باشد. به همین ترتیب اطاعات ارائه شده توسط این افراد به آزمون گیرنده کمک خواهد کرد که بتواند تصمیم گیری درستی در رد یا قبول ثبتی بگیرد. هدف اصلی این مدل بالا بردن کیفیت ثبت هاست. با این حال این سیستم نیز در معرض سوء استفاده است مخصوصا به خاطر هویت مجازی کاربران اینترنت. با این وجود، به نظر ارزشمند می رسد که

به طور آزمایشی در اروپا مورد استفاده قرار گیرد.

نتیجه گیری

در نتیجه گیری پایانی این مقاله باید گفت به نظر می‌رسد راه حل جامع برای بهبود کیفیت ثبت اختراع وجود ندارد. بسیار دشوار است که عواقب احتمالی اصاحات ممکن را پیش‌بینی و اعمال کرد. احتمالاً ما حتی به نتایج قابل اندازه‌گیری دست نیابیم. گرچه یک سری عوامل پیش‌بینی نشده ارائه‌ی یک ارزیابی قطعی را غیر ممکن می‌سازد. با این وجود، چند پیشنهاد امیدوارکننده وجود دارد. به هر حال، هرگونه تغییری بایستی با در نظر گرفتن هزینه‌های اجتماعی صورت پذیرد. عاوه بر این ما نباید از این حقیقت غفلت کنیم که مطمئناً کیفیت ثبت اختراع یکی از موعضاتی است که در آینده بایستی با آن دست و پنجه نرم کنیم اما باید بدانیم که این تنها معضل نیست. ما باید کیفیت ثبت اختراع را در یک بستر بزرگتر ببینیم. این یکی از چالش‌های جدید برای سیستم ثبت اختراع است و بایستی در ارتباط با موارد افراطی مانند مافیای حق ثبت یا تأثیرات منفی ثبت‌ها مورد بحث قرار گیرد. در واقع، اکثر این چالش‌ها و عوارض جانبی نامطلوب، مربوط به رقابت می‌شود. البته، اثرات ضد رقابتی تا حدی در قانون ثبت اختراع، ذاتی می‌باشد و هرگز به طور کامل از بین نمی‌رود. با این وجود، اثر هر واحد ثبت‌بستگی به وضعیت واقعی بازار دارد. در همین راستا، راه‌حل‌های ارائه شده برای افزایش رقابت نمی‌تواند از یک رویکرد واحد پیروی کند. بلکه یک سری تفاوتها مورد نیاز هست. در حالی که ایجاد تغییرات می‌تواند تحت شرایط خاص به سیستم ثبت اختراع کمک کند. به عبارت دیگر، اگرچه رویکرد یکسان نسبت به محافظت ثبت‌ها بایستی به چالش کشیده شود اما نباید توهم داشته باشیم که می‌توانیم یک سری راه‌حل‌های ثابت برای جلوگیری از عوارض نامطلوب محافظت ثبت ارائه دهیم. با این حال، یک سیستم متعادل بر پایه‌ی شناخت و محافظت قانونی از حقوق نوآوری‌های فنی، نمی‌تواند یک زمینه‌ی جداگانه در درون یک چارچوب کلی به وجود آورد. بلکه، قانون حق ثبت در نهایت بخشی از یک قانون رقابت کلی است. از طرفی، الزامات حفاظتی از ثبت و از سوی دیگر محدودیتهای اینفک حفاظت از حق ثبت را نیز باید در نظر گرفت. اگر چنین تعادلی قابل دسترسی باشد ما نه تنها می‌توانیم انتظار

تشویق‌های بهتر برای نوآوری‌های جدید داشته باشیم بلکه می‌توانیم به کنترل بهتر کیفیت ثبت اختراعات امیدوار باشیم.

منابع و مآخذ

- Geertrui Van Overwalle & Jens Schovsbo, Policy Options for the Improvement of the European Patent System, ۳۸ IIC ۸۳۴, ۸۳۵ (۲۰۱۹).
- See European Patent Office, Scenarios for the Future, p. ۹۵ (۲۰۲۱), available at www.epo.org/topics/patent-system/scenarios-for-the-future/download.html.
- Hanns Ullrich in: Immenga/Mestmäcker, Wettbewerbsrecht: EG, IV. A. ۲. c), para ۹ (Verlag C.H. Beck, Munich, ۴th ed., ۲۰۱۸).
- See Indien - Novartis verliert Patentklage in Indien und streicht daraufhin Millioneninvestitionen, GRUR Int. ۲۰۱۶.
- Guido Friebel, Alexander K. Koch, Delphine Prady & Paul Seabright, IDEI Report on Objectives and Incentives at the European Patent Office, p. ۳۸ (۲۰۰۶), available at http://idei.fr/doc/by/seabright/report_epo.pdf.
- EPO, Facts and Figures ۲۰۱۵, p. ۱۲, available at www.epo.org/aboutus/publications/general-information/facts-figures/۱۹۹۸.html.
- EPO, Facts and Figures ۲۰۰۸, p. ۱۲, available at www.epo.org/aboutus/publications/general-information/facts-figures/۲۰۰۸.html. See also Ciarán Mc Ginley, Taking the heat out of the global patent system, Intellectual Asset Management, August/September ۲۰۰۸, at ۱۱ et seq.
- EPO, Annual Report ۲۰۰۷, p. ۲۲ et seq., available at: www.epo.org/aboutus/publications/general-information/annual-reports/۲۰۰۷.html.
- EPO, Annual Report ۲۰۱۹, p. ۱۵, available at www.epo.org/aboutus/publications/general-information/annual-reports/۱۹۹۷.html.
- Trilateral Co-operation, Trilateral Statistical Report ۲۰۰۶, p. ۴۶, available at www.trilateral.net/tsr/tsr_۲۰۰۶/tsr_۲۰۰۶.pdf.
- See Susan Walmsley Graf, supra note ۱, at ۵۰۲; Estopping the Madness at the PTO: Improving Patent Administration Through Prosecution History

Estoppel, Harvard Law Review, Vol. ۱۱۶, No. ۷, ۲۱۶۴, ۲۱۶۶ (۲۰۰۳).

- Matthew J. Sag & Kurt W. Rohde, supra note ۴, at ۱۶. ۲۹ Matthew J. Sag & Kurt W. Rohde, supra note ۴, at ۱۸.
- Michael Astornio, Obviously Troublesome: How High Should the Standard Be for
- Obtaining a Patent, ۸۹ J. Pat. & Trademark Off. Soc'y ۲۳۹, p. ۱۲.
- Trilateral Co-operation, Trilateral Statistical Report ۲۰۰۶, p. ۴۶, available at www.trilateral.net/tsr/tsr_۲۰۰۶/tsr_۲۰۰۶.pdf.
- Michael Astornio, Obviously Troublesome: How High Should the Standard Be for Obtaining a Patent, ۸۹ J. Pat. & Trademark Off. Soc'y ۲۳۹, p. ۱۲.
- Joseph Farell & Robert P. Merges, Incentives to Challenge and Defend Patents: Why Litigation Won't Reliably Fix Patent Office Errors and Why Administrative Patent Review Might Help, ۱۹ Berkeley Tech. L.J. ۹۴۳, ۹۶۰ (۲۰۰۱).

